

ПАСЛАНЬНЕ ДА ГЕБРАЙЎ АПОСТАЛА ПАЎЛА

- 1** Бог, Які шмат разоў і шматлікімі спосабамі здаўна гаварыў да бацькоў праз прарокаў,
- 2** у апошнія гэтыя дні прамовіў да нас праз Сына, Якога паставіў за спадкаемцу ўсяго, праз Якога і вякі ўчыніў.
- 3** Ён, будучы звязаным славы і выразам існасьці Ягонай і ўсё словам моцы Сваёй трymаючы, учыніўши праз Сябе ачышчэнне грахоў нашых, сеў праваруч велічы на вышынях,
- 4** стаўшыся лепшым за анёлаў нагэтулькі, наколькі слайнейшае за іх успадкаеміў імя.
- 5** Бо каму з анёлаў сказаў Ён калі: «Ты — Сын Мой, Я сёньня нарадзіў Цябе»? І яшчэ: «Я буду Яму Айцом, і Ён будзе Мне Сынам»?
- 6** А калі ізноў уводзіць Першароднага ў сусьвет, кажа: «І няхай паклоняцца Яму ўсе анёлы Божыя».
- 7** А наконт анёлаў кажа: «Ён робіць анёламі Сваімі духаў і служыцелямі Сваімі — полымя агню».
- 8** А наконт Сына: «Пасад Твой, Божа, на век вечны; кій правасьці — кій валадарства Твайго.
- 9** Ты палюбіў праведнасьць і зъненавідзеў беззаконье. Дзеля гэтага памазаў Цябе, Божа, Бог Твой алеем весялосці больш за таварышаў Тваіх».
- 10** I: «Ты напачатку, Госпадзе, умацаваў зямлю, і неба — справа рук Тваіх;
- 11** яны загінуць, а Ты застаешся; і ўсе, як шаты, састарэюць,
- 12** і, як адзеньне, Ты скруціш іх, і яны зъменяцца; а Ты — Той Самы, і гады Твае ня скончацца».

13 А наконт каго з анёлаў сказаў Ён калі: «Сядзь праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх як падножжа ног Тваіх»?

14 Ці ня ўсе яны — паслугавальныя духі, якія пасланыя на служэнье дзеля тых, якія маюць успадкаеміць збаўленье?

Гебр 2

1 Дзеля гэтага мусім асабліва зважаць на чутае, каб не адпасыці.

2 Бо калі сказанае праз анёлаў слова было цьвёрдае, і ўсякае парушэнье і непаслухмянасьць даставалі справядлівую адплату,

3 як мы ўцячэм, калі занядбалі такое вялікае збаўленье, якое спачатку было сказанае Госпадам, зацьверджана ў нас ад тых, якія чулі,

4 якім засьведчыў Бог праз знакі, і цуды, і розныя сілы, і праз раздаванье Духа Святога паводле волі Яго?

5 Но не анёлам падпарадковаў Ён будучы сусьвет, пра які гаворым.

6 Засьведчыў жа нехта недзе, кажучы: «Што ёсьць чалавек, што Ты ўзгадваеш яго, або сын чалавечы, што Ты адведваеш яго?

7 Крыху Ты панізіў яго перад анёламі, даў яму вянок славы і пашаны і паставіў яго па-над творамі рук Тваіх;

8 усё падпарадковаў Ты пад ногі яго». Бо калі падпарадковаў яму ўсё, нічога не пакінуў непакорным яму. Але цяпер мы яшчэ ня бачым, каб усё было падпарадкована яму,

9 а бачым Icusa, Які крыху быў паніжаны перад анёламі, Які праз пакуту съмерці атрымаў вянок славы і пашаны, каб з ласкі Божае пакаштаваў съмерці за ўсіх.

10 Бо трэба было, каб Той, дзеля Якога ўсё і праз Якога ўсё, ведучы многіх сыноў у славу, Начальніка збаўлення іхняга праз пакуты ўчыніў споўненым.

11 Бо і Той, Які асьвячае, і тыя, якія асьвячаюцца, усе — з Аднаго; дзеля гэтай прычыны Ён не саромеецца называць іх братамі, кажучы:

12 «Паведамлю імя Тваё братам Майм, пасярод царквы засыпяваю Табе».

13 І яшчэ: «Я буду спадзявацца на Яго». І яшчэ: «Вось, я і дзецы, якіх даў мне Бог».

14 Дык калі дзецы сталіся супольнікамі цела і крыві, і Ён таксама мае ўдзел у іх, каб праз съмерць зьнішчыць таго, хто мае ўладу над съмерцю, гэта ёсьць д'ябала,

15 і вызваліць тых, якія дзеля страху съмерці праз ўсё жыцьцё падлягалі няволі.

16 Бо, сапраўды, не анёлаў Ён прыймае, але насынне Аўраамавае прыймае.

17 Дзеля гэтага Ён павінен быў у-ва ўсім стацца падобным да братоў, каб быць міласцівым і верным Першасвятыаром перад Богам дзеля перамольвання за грахі народу.

18 Бо таму, што Сам Ён, спакушаны, цярпеў, можа тым, якія спакушаныя, дапамагчы.

Гебр 3

1 Дзеля гэтага, браты сьвятыя, удзельнікі ў нябесным пакліканьні, прыгледзьцеся да Апостала і Першасвятыара вызнанья нашага, Ісуса Хрыста,

2 Які верны Тому, Які паставіў Яго, як і Майсей у-ва ўсім доме Ягоным.

3 Бо Ён варты яшчэ большае славы за Майсея, як і большую пашану мае за дом той, хто яго збудаваў.

4 Бо ўсякі дом некім будуецца; а Той, Які ўсё збудаваў, — Бог .

5 I Майсей верны ў-ва ўсім доме Ягоным, як слуга, дзеля съведчаньня пра тое, што мела быць сказаным;
6 а Хрыстос — як Сын у доме Ягоным, дом Якога — мы, калі толькі адвагу і пахвалу надзеі цьвёрда да канца трymаць будзем.

7 Дзеля гэтага, як кажа Дух Святы: «Сёньня, калі пачуеце голас Ягоны,

8 не закамяняйце сэрцы вашыя, як у раздражненьні, у дзень спакусы ў пустыні,

9 дзе спакушалі Мяне бацькі вашыя, выпрабоўвалі Мяне і бачылі справы Mae сорак гадоў.

10 Дзеля гэтага ўгнявіўся Я на пакаленъне тое і сказаў: “Зайсёды блукаюць яны сэрцам, а самі не спазналі шляхоў Maix”.

11 Дык прысягнуў Я ў гневе Маім, што ня ўвойдуць яны ў супачынак Мой».

12 Глядзіце, браты, каб не было ў кім з вас сэрца злога і бязъвернага, што адступаецца ад Бога Жывога,

13 але прасіце адзін аднаго штодня, пакуль называеца “сёньня”, каб хто з вас не закамянеў праз падман грэху.

14 Бо мы сталіся ўдзельнікамі Хрыста, калі толькі пачатку пэўнасьці цьвёрда будзем трymацца да канца,

15 калі гаворыцца: «Сёньня, калі пачуеце голас Ягоны, не закамяняйце сэрцы вашыя, як у раздражненьні».

16 Бо некоторыя, што чулі, раздражнілі; але ня ўсе, якія выйшлі з Эгіпту праз Майсеха.

17 На каго ж гневаўся Ён сорак гадоў? Ці не на тых, якія зграшылі, косткі якіх палеглі ў пустыні?

18 А каму прысягай ён, што ня ўвойдуць яны ў супачынак Ягоны, калі ня тым, якія не скарыліся?

19 I бачым, што яны не змаглі ўвайсьці праз недаверства.

Гебр 4

1 Дык будзем баяцца, каб, калі яшчэ трывае абяцаньне ўвайсьці ў супачынак Ягоны, ня думаў хто з вас, што ён горшы.

2 Бо і нам [гэта] дабравешчана, як і тым; але ім не дало карысьці пачутае слова, бо не спалучылася з вераю тых, якія слухалі.

3 Бо ўваходзім у супачынак мы, якія паверылі, бо Ён сказаў: «Дык прысягнуў Я ў гневе Маім, што ня ўвойдуць яны ў супачынак Мой», хоць справы [Ягоныя] сталіся ад заснаваньня съвету.

4 Бо сказана недзе наконт сёмага дню гэтак: «І супачыў Бог у дзень сёмы ад усіх справаў Сваіх».

5 И яшчэ тут: «Ня ўвойдуць яны ў супачынак Мой».

6 Дык, калі некоторым застаецца ўвайсьці ў яго, а тыя, якім раней дабравешчана, не ўвайшли ў яго за няскоранасьць,

7 ізноў Ён вызначае дзень “сёньня”, кажучы праз Давіда, праз гэтулькі часу, як было сказана: «Сёньня, калі пачуце голас Ягоны, не закамяняйце сэрцы вашыя».

8 Бо калі б Егошуа даў тым супачынақ, не было б сказана пасъля таго пра іншы дзень.

9 Таму застаецца для народу Божага захаваньне суботы.

10 Бо хто ўвайшоў у супачынак Ягоны, той і сам супачыў ад справаў сваіх, як і Бог ад Сваіх.

11 Дык будзем намагацца ўвайсьці ў супачынак гэты, каб хто за тым прыкладам не палёг праз няскоранасьць.

12 Бо слова Божае жывое і дзейснае, і вастрэйшае за ўсякі меч двусечны, і працінае аж да разьдзяленьня душы і духа, суставаў і шпіку, і судзіць думкі і намеры сэрца.

13 І няма стварэнъня, скаванага перад Ім, але ўсё аголена і адкрыта перад вачыма Таго, пра Якога нашае слова.

14 Дык, маючы Першасьвятара вялікага, Які прайшоў праз неба, Ісуса, Сына Божага, будзем трymацца вyzнанъня.

15 Бо маем Першасьвятара не такога, што ня можа спачуваць слабасьцям нашым, але такога, які, падобна нам, дазнаў спакушэнъня ў-ва ўсім, апрача грэху.

16 Дык будзем набліжацца з адвагаю да пасаду ласкі, каб атрымаць літасьць і ласку знайсьці дападмогу ў адпаведны час.

Гебр 5

1 Бо ўсякі першасьвятар, які спаміж людзей бярэцца, дзеля людзей стаўляеца на тое, што Божае, каб прыносіў дары і ахвяры за грахі,

2 каб мог спачуваць тым, якія не разумеюць і заблукалі, бо і сам абложаны нядужасьцю,

3 і праз гэта павінен як за народ, гэтак і за сябе прыносіць [ахвяры] за грахі.

4 І ніхто сам сабою не прыймае гэтую пашану, але той, хто пакліканы Богам, як і Аарон.

5 Гэтак і Хрыстос ня Сам Сябе праславіў, каб быць Першасьвятаром, але Той, Які сказаў Яму: «Ты — Сын Мой, Я сέньня нарадзіў Цябе»,

6 як і ў іншым [месцы] кажа: «Ты — съятар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

7 Ён у дні цела Свайго з вялікім крыкам і съязьмі прыносіў просьбы і ўпрошваньні да Таго, Які мог збавіць Яго ад съмерці, і быў выслушаны дзеля багабойнасьці.

8 Хоць Ён — Сын, але навучыўся паслухмянасьці праз тое, што перацярпей,

9 і, споўніўшы [ўсё], стаўся для ўсіх, якія паслухмяняны Яму, прычынаю вечнага збаўленыя,

10 названы ад Бога Першасвятаром паводле парадку Мэльхісэдэка.

11 Адносна Яго мы маем шмат сказаць, і цяжка выказаць, бо вы сталіся маруднымі, каб слухаць.

12 Бо вы, якія паводле часу павінны быць настаўнікамі, ізноў маецце патрэбу, каб вучылі вас падставовым пачаткам словаў Божых, і вы маецце патрэбу ў малацэ, а ня ў цвёрдай страве.

13 Бо ўсякі, хто спажывае малако, неспрэтыкаваны ў слове праведнасьці, бо ён — немаўля.

14 А цвёрдая страва ёсьць для дасканалых, у якіх праз ужываныне разуменъне спрэтыкаванае распазнаваць добрае і ліхое.

Гебр 6

1 Дзеля гэтага, пакінуўшы пачатак Хрыстовага слова, з'вернемся да дасканаласьці, не кладучы ізноў падмуркі, [гаворачы пра] навяртаныне ад мёртвых справаў і веру ў Бога,

2 вучэнъне пра хрышчэнні, і ўскладаныне рук, і ўваскрасеньне мёртвых, і суд вечны.

3 И гэта зробім, калі Бог дазволіць.

4 Бо немагчыма тых, якія аднойчы былі прасьветленыя, і пакаштавалі дару нябеснага, і сталіся ўдзельнікамі Духа Святога,

5 і пакаштавалі добрага слова Божага і моцаў будучага веку,

6 і адпалі, ізноў абнаўляць праз навяртаныне, тых, якія ізноў укрыжоўваюць у сабе Сына Божага і аддаюць на сорам [Яго].

7 Бо зямля, якая п'е дождж, што часта зыходзіць на яе, і родзіць расыліну, карысную для тых, хто абрабляе яе, атрымлівае дабраслаўленыне ад Бога;

8 а тая, якая прыносіць церні і асот, непрыдатная і блізкая да праклёну, і канец яе — спаленъне.

9 А мы перакананыя адносна вас, улюблёныя, што вы — лепшыя і маеце збаўленъне, хаця і гаворым гэтак.

10 Бо Бог не няправедны, каб забыцца на справу вашую і працу любові, якую вы зъявілі ў імя Ягонае, калі служылі і служыце съвятым.

11 А мы жадаем, каб кожны з вас выяўляў такую самую дбалацьць у пэўнасці надзеі да канца,

12 каб ня стацца вам маруднымі, але пераймальнікамі тых, якія праз веру і доўгацярплівасць бяруць у спадчыну абяцањні.

13 Бо Бог, абяцаючы Абрагаму, ня маючы нікога вышэйшага, каб прысягаць, прысягаў Самім Сабою,

14 кажучы: «Праўдзіва, дабраслаўляючы, дабраслаўлю цябе і, памнажаючы, памножу цябе».

15 І гэтак [Абрагам], маючы доўгацярплівасць, атрымаў абяцањне.

16 Бо людзі прысягаюць вышэйшым, і ўсякая спрэчка між імі завяршаецца прысягай на сцвярджэнъне.

17 Дзеля гэтага Бог, хочучы празъмерна паказаць спадкаемцам абяцањня нязъменнасць намеру Свайго, ужыў прысягу,

18 каб праз дзьве нязъменныя рэчы, у якіх Богу хлусіць немагчыма, вялікае пацяшэнъне мелі мы, якія прыбеглі ўхапіцца за надзею, што перад намі ляжыць,

19 якую маем, як якар душы, пэўны і трывалы, які ўваходзіць у-ва ўнутранае за заслону,

20 куды за нас як папярэднік увайшоў Ісус,

стаўшыся Першасьвятаром на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка.

Гебр 7

1 Бо гэты Мэльхісэдэк, валадар Салему, съвятар Бога Найвышэйшага, які сустрэў Абрагама, калі той вяртаўся пасъля разгрому валадароў, і дабраславіў яго,

2 і якому дзесяціну ад усяго аддзяліў Абрагам, папершае, перакладаецца як Валадар праведнасьці, а пасъля ён — валадар Салему, гэта ёсьць Валадар супакою,

3 бяз бацькі, бяз маці, без радаводу, які ня мае ані пачатку дзён, ані канца жыцця, падобны да Сына Божага, застаецца съвятаром назаўсёды.

4 Бачыце, які вялікі той, якому нават Абрагам патрыярх даў дзесяціну са здабычы.

5 Тыя з сыноў Левія, якія атрымліваюць съвятарства, маюць прыказаныне паводле Закону браць дзесяціну з народу, гэта ёсьць з братоў сваіх, хаця і яны выйшли з паясьніцы Абрагама.

6 А ён, які не паходзіць з іх, узяў дзесяціну ад Абрагама і дабраславіў таго, які меў абяцаць.

7 Без усялякае спрэчкі меншы дабраслаўляеца большым.

8 І тут дзесяціны атрымліваюць людзі съмяротныя, а там — той, пра якога съведчыцца, што жыве.

9 І, можна так сказаць, праз Абрагама ўзята дзесяціна і з Левія, які сам атрымлівае дзесяціны,

10 бо ён быў яшчэ ў паясьніцы бацькі, калі сустрэў яго Мэльхісэдэк.

11 Дык, калі б усё зъдзейсьнілася праз съвятарства лявітаў, бо народ разам з ім атрымаў Закон, якая яшчэ патрэба паўставаць іншаму съвятарству паводле

парадку Мэльхісэдэка, а не паводле парадку Аарона называцца?

12 Бо разам з пераменай съвтарства патрэбна, каб сталася і зымена Закону.

13 Бо Той, пра Якога гаворыща гэтае, належай да другога калена, з якога ніхто не прыступаў да ахварніка.

14 Бо відочна, што Госпад наш узыйшоў з калена Юды, а пра гэтае калена Майсей нічога не сказаў адносна съвтарства.

15 І гэта яшчэ больш зразумела, калі паводле падabenства Мэльхісэдэка паўстае іншы Съвтар,

16 Які не паводле Закону прыказаньня цялеснага стаўся, але паводле моцы незынішчальнага жыцьця.

17 Бо засьведчыў [Бог]: «Ты — съвтар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка».

18 Бо раней быўшае прыказаньне адкінута праз слабасць яго і некарыснасць,

19 бо Закон нічога ня споўніў, але ўводзіцца лепшая надзея, праз якую мы набліжаемся да Бога.

20 І як гэта было не без прысягі,

21 бо тыя ставаліся съвтарамі без прысягі, а Гэты — з прысягай Таго, Які гаварыў пра Яго: «Прысягнуў Госпад і не раскаецца: Ты — съвтар на вякі паводле парадку Мэльхісэдэка»,

22 нагэтулькі лепшага запавету Паручальнікам стаўся Ісус.

23 І тых съвтароў было шмат дзеля таго, што съмерць забараняла [некаму] затрымацца,

24 а Гэты праз тое, што застаецца на вякі, мае съвтарства, якое не адступаецца [ад Яго],

25 таму Ён і можа цалкам збаўляць тых, якія прыходзяць праз Яго да Бога, заўсёды жывы, каб заступацца за іх.

26 Бо Гэткага трэба нам Першасъятара, съятога, нявіннага, беззаганнага, адлучанага ад грэшнікаў і ўзвышанага па-над нябёсы,

27 Які на мае патрэбы штодня, як тыя першасъятары, прыносіць ахвяры спачатку за свае грахі, пасъля за [грахі] народу, бо Ён зрабіў гэта аднойчы, прынёсши [ў ахвяру] Сябе.

28 Бо Закон стаўляе за першасъятароў людзей, якія маюць нядужасьць, а слова прысягі, што пасъля Закону, [паставіла] Сына, дасканалага на вякі.

Гебр 8

1 А галоўнае ў тым, што сказана, тое, што мы маем Першасъятара, Які сеў праваруч пасаду велічы ў небе,

2 служыцель Святыні і праўдзівага Намёту, які паставіў Госпад, а не чалавек.

3 Бо кожны першасъятар стаўляецца на тое, каб прыносіць дары і ахвяры; таму трэба, каб і Гэты меў нешта, што прынесьці.

4 Бо калі б Ён быў на зямлі, ня быў бы съятаром, [бо] ёсьць съятары, якія паводле Закону прыносяць дары,

5 якія служаць прыкладу і ценю [рэчаў] нябесных, як атрымаў слова Майсей, калі меўся зрабіць намёт: «Глядзі, — прамовіў Ён, — зрабі ўсё паводле вобразу, які паказаны табе на гары».

6 А цяпер Ён атрымаў служэньне тым слайнейшае, чым лепшага Ён пасярэднік запавету, які ўзаконены на лепшых абяцаńях.

7 Бо калі б той першы быў без заганы, не шукалася б месца для другога.

8 Бо, вінавацячы іх, кажа: «Вось, надыходзяць дні, — кажа Госпад, — і Я зраблю з домам Ізраіля і з домам Юды новы запавет,

9 не паводле запавету, які Я зрабіў з бацькамі іх у дзень, калі ўзяў іх рукою Маёю, каб вывесыці іх з зямлі Эгіпту, бо яны ня вытрывалі ў запавеце Маім, і Я занядбаў іх, — кажа Госпад.

10 Вось запавет, які Я заключу з домам Ізраіля пасыльных дзён, — кажа Госпад, — даючы законы Мае ў думкі іхнія, напішу іх і на сэрцах іхніх, і буду ім Богам, а яны Мне будуць народам.

11 I ня будзе вучыць кожны бліжняга свайго і кожны брата свайго, кажучы: “Пазнай Господа”, бо ўсе, ад малога іхняга да вялікага іхняга, будуць ведаць Мяне.

12 Бо міласцівы буду да няправеднасцяў іхніх, і грахоў іхніх і беззаконьняў іхніх больш не ўзгадаю».

13 Калі кажа “новы”, учыніў старым першы; а тое, што старэе і здаўніваецца, блізкае, каб шчэзнуць.

Гебр 9

1 Дык і першы [запавет] меў пастановы служэнья і съвятыню ў съвеце.

2 Бо першы намёт быў збудаваны, і ў ім съвечнік, і стол, і хлябы пакладныя, і завеца ён “Святое”.

3 А за другой заслонай намёт, які завеца “Святое Святых”,

4 які мае залатую кадзільню і каўчэг запавету, які абкладзены з усіх бакоў золатам, у якім залатая пасудзіна з маннай, і кій Аарона, што расквітнеў, і табліцы запавету,

5 а над ім — херувімы славы, якія ацяняюць перамольню; пра гэта ня варта цяпер казаць падрабязна.

6 А калі гэта так збудавана, у першы намёт заўсёды ўваходзяць съвятары, зъдзяйсьняючы служэнье,

7 а ў другі — раз у год адзін першасьвятар, не без крыві, якую прыносіць за сябе і за няведаньне народу.

8 Гэтым паказвае Дух Святы, што яшчэ не адкрыты шлях у святынню, пакуль стаіць першы намёт,

9 які ёсьць прыклад цяперашняга часу, калі прыносяца дары і ахвяры, якія ня могуць удасканаліць паводле сумленьня таго, хто служыць,

10 якія толькі ў ежы і пітве, і розных абмываньнях і пастановах цела, якія пастаўленыя да часу выпраўленьня.

11 А Хрыстос, Першасьвятар будучага дабра, прыйшоўши праз вялікшы і дасканалейшы намёт, не рукамі зроблены, гэта значыць, не такога стварэнья, **12** і не праз кроў казлоў і цялят, але праз уласную кроў, адзін раз увайшоў у святынню, знайшоўши вечнае выбаўленьне.

13 Бо калі кроў валоў і казлоў і попел каровы, пакрапіўши апаганеных, асьвячае іх дзеля чыстасьці цела,

14 наколькі больш кроў Хрыста, Які праз Духа венчага прынёс Сябе беззаганнага Богу, ачысьціць сумленьне вашае ад мёртвых справаў дзеля служэнья Богу Жывому?

15 И дзеля гэтага Ён — Пасярэднік новага запавету, каб, як станецца съмерць дзеля адкупленьня парушэнья, [што былі пры] першым запавеце, тыя, якія пакліканыя да венчнае спадчыны, атрымалі абяцаньне.

16 Но дзе запавет, трэба, каб прыйшла съмерць таго, хто заключыў [яго],

17 бо запавет набывае моц ад памёршых; ён ня мае сілы, пакуль жыве той, хто заключыў [яго].

18 Дык і першы [запавет] быў усталяваны не без крыві.

19 Но Майсей, сказаўши ўсе прыказаньні паводле

Закону ўсяму народу, узяў кроў цялят і казлоў з вадою, і воўнай пунсовай, і ізопам, пакрапіў і саму книгу, і ўвесь народ,

20 кажучы: «Гэта кроў запавету, які даў вам Бог».

21 І намёт, і ўсё начынне дзеля служэння таксама пакрапіў крывёю.

22 І амаль усё паводле Закону ачышчаецца крывёю, і без праліцца крыві не бывае адпушчэння.

23 Дык трэба было, каб [рэчы, што паводле] прыкладу таго, што ў небе, ачышчаліся гэтымі, а самі [рэчы] нябесныя — лепшымі за гэтыя ахвярамі.

24 Бо Хрыстос увайшоў не ў съвятыню, рукамі зробленую, на ўзор праўдзівае, але ў саме неба, каб цяпер зъявіцца перад ablічам Божым за нас;

25 і не дзеля таго, каб шматкроць прыносіць Сябе, як штогод уваходзіць першасвятар у съвятыню з чужою крывей,

26 бо мусіў бы Ён шматкроць цярпець ад заснаванья съвету, але Ён цяпер адзін раз зъявіўся на сканчэнні вякоў дзеля адкідання грэху праз ахвяру Сваю.

27 І як усім людзям вызначана раз памерці, а пасыля гэтага — суд,

28 гэтак і Хрыстос, раз прынёсшы Сябе [ў ахвяру], каб панесці грахі многіх, другі раз бяз грэху будзе зъяўлены дзеля збаўлення тым, якія чакаюць Яго.

Гебр 10

1 Бо Закон, які мае цену будучага добра, а ня сам вобраз рэчаў, тымі ахвярамі, якія нязменна прыносяцца штогод, ніколі ня можа зрабіць дасканалымі тых, што прыходзяць [з імі].

2 Бо іначай перасталі б прыносіць іх, бо ўжо ня мелі б съядомасці грахоў тыя, што служаць, аднойчы

ачышчаныя.

3 Але праз гэтыя [ахвяры] штогод узгадваецца пра
грахі,

4 бо немагчыма, каб кроў валоў і казлоў забірала грахі.

5 Дзеля гэтага [Хрыстос], уваходзячы ў съвет, кажа:
«Ахвяры і дару Ты не захацеў, але цела падрыхтаваў
для Мяне.

6 Цэласпаленны і [ахвяры] за грэх Ты не ўпадабаў.

7 Тады Я сказаў: «Вось, іду (на пачатку кнігі напісана
пра Мяне) учыніць, Божа, волю Тваю».

8 Сказаўшы перш, што «ахвяры, і дару, і
цэласпаленняў, і [ахвяры] за грэх Ты не захацеў
і не ўпадабаў», а яны прыносяцца паводле Закону,

9 пасыля сказаў: «Вось, іду ўчыніць, Божа, волю Тваю».
Касуе першае, каб паставіць другое.

10 Гэтай воляй мы асьвячоныя праз аднакротнае
прынясеньне цела Ісуса Христа.

11 И ўсякі съвятар штодня стаіць, спраўляючы
служэньне і шматкроць прыносячы тыя самыя
ахвяры, якія ніколі ня могуць зьняць грахоў.

12 А Ён, прынёшы адну ахвяру за грахі, назаўсёды сеў
праваруч Бога,

13 чакаючы яшчэ, пакуль ворагі Ягоныя будуць
пакладзены як падножжа ног Ягоных.

14 Бо Ён адным дарам назаўсёды зрабіў дасканалымі
тых, якіх асьвяціў.

15 Съведчыць жа нам і Дух Святы, бо пасыля
прадказаны:

16 «Вось запавет, які Я заключу з імі пасыля дзён тых,
— кажа Госпад, — даючы законы Мае ў сэрцы іхнія,
напішу іх і ў думках іхніх,

17 і грахоў іхніх і беззаконняў іхніх больш не
узгадаю».

18 А дзе адпушчэньяне грахоў, ужо непатрэбны дар за

ix.

19 Дык, браты, маючы адвагу ўваходзіць у съятыню праз кроў Iсуса Хрыста,

20 шляхам новым і жывым, які Ён усталяваў для нас праз заслону, гэта ёсьць цела Сваё,

21 і маючы вялікага Съятара над домам Божым,

22 будзем падыходзіць са шчырым сэрцам, у поўні веры, пакрапіўшы сэрцы, [каб ачысьціць] ад сумлення злога, і абмыўшы цела чыстай вадою.

23 Будзем трymацца няўхільна вызнаньня надзеі, бо верны Той, Які абяцаў,

24 і будзем зважаць адзін на аднаго, заахвочваючы да любові і добрых учынкаў,

25 не пакідаючы зграмаджэння свайго, як ёсьць у некаторых звычай, але заклікаючы [ў яго], і тым больш, калі бачыце, што набліжаецца дзень той.

26 Бо калі мы самахоць грашым, атрымаўшы пазнаньне праўды, ужо не застаецца ахвяра за грахі,

27 але нейкае жахлівае чаканьне суду і жару агню, які мае пажэрці супраціўнікаў.

28 Хто адкінуў Закон Майселя пры двух ці трох съедках, бяз літасьці памірае.

29 Наколькі, думаецце, цяжэйшае кары дастойны той, хто Сына Божага патаптаў, і кроў запавету, якою ён асьвячоны, за звычайнью палічыў, і Духа ласкі зьняважыў?

30 Бо мы ведаем Таго, Які сказаў: «“Мне помста, Я аддам”, — кажа Госпад». І ізноў: «Госпад будзе судзіць народ Свой».

31 Жахліва трапіць у рукі Бога Жывога!

32 Узгадайце ж ранейшыя дні вашыя, калі вы, прасьветленыя, вытрывалі вялікае змаганьне пакутаў,

33 ці то самі выстаўляныя на зънявагі і зъдзекі, ці то стаўшыся супольнікамі тых, якія пераносяць такое.

34 Бо вы і майм путам спачувалі, і рабунак маёмысьці вашае з радасцю прыймалі, ведаючы, што маецце для сябе ў небе маёмысьць лепшую, якая застанеца.

35 Дык не пакідайце адвагі вашае, якая мае вялікую нагароду.

36 Бо вам патрэбная цярплівасць, каб, учыніўши волю Божую, атрымаць абыданье.

37 Бо яшчэ крыху, зусім крыху, і надыйдзе Той, Які надыходзіць, і не замарудзіць.

38 «А праведны з веры жыць будзе»; і: «Калі хто будзе хістацца, не ўпадабае яго душа Мая».

39 Мы ж ня хісткія на загубу, але [стайм] у веры на здабыцьцё душы.

Гебр 11

1 А вера ёсьць пэўнасць у тым, чаго спадзяемся, перакананасць у рэчах нябачных.

2 Бо ў ёй засьведчаны старэйшыя.

3 Вераю разумеем, што вякі наладжаны словам Божым, каб з няяўнага сталася бачнае.

4 Вераю Абэль прынёс Богу лепшую ахвяру, чым Каін, праз што атрымаў съведчанье, што ён — праведны, [бо гэта] засьведчыў Бог пра дары ягоныя; і праз яе ён, памёршы, яшчэ гаворыць.

5 Вераю Энох быў перанесены, што ня ўбачыў съмерці; і не знайшлі яго, бо перанёс яго Бог. Бо перад перанясеньнем ягоным было засьведчана, што ён спадабаўся Богу.

6 А бяз веры спадабацца немагчыма, бо той, хто прыходзіць да Бога, мусіць верыць, што Ён ёсьць і тым, хто шукае Яго, нагароду дае.

7 Вераю Ной, атрымаўшы слова пра тое, што яшчэ не было бачным, у багабойнасці пабудаваў каўчэг дзеля збаўлення дому свайго; ёю ён асудзіў съвет і паводле веры стаўся спадкаемцам праведнасці.

8 Вераю Абрагам, калі быў пакліканы, падпрадкаваўся, каб ісьці ў месца, якое меў атрымаць у спадчыну, і выйшаў, не разумеочы, куды ідзе.

9 Вераю вандраваў ён на зямлі абыянай, як на чужой, жывучы ў намётах з Ісаакам і Якубам, суспадчыннікамі таго самага абыяння;

10 бо ён чакаў гораду, які мае падмуркі, якога майстар і дойлід — Бог.

11 Вераю і сама Сара атрымала сілу на зачацьце насенія і не па часе веку нарадзіла, бо верным прызнавала Таго, Які абыцаў.

12 І дзеля гэтага ад аднаго, і пры гэтым амярцьвелага, нарадзілася гэтак шмат, як зорак у небе і як незылічоны пясок на ўзьбярэжжы мора.

13 Усе яны памерлі ў веры, не атрымаўшы абыяння, але толькі здалёк бачачы іх, і маючи пэўнасць, і вітаючы [ix], і прызнаючы, што яны — чужынцы і вандроўнікі на зямлі.

14 Бо тыя, што гэтак кажуць, паказваюць, што яны бацькаўшчыну шукаюць.

15 І, калі б яны памяталі тую, з якое выйшлі, мелі б час вярнуцца.

16 Але яны лепшага жадалі, гэта ёсьць нябеснага; дзеля гэтага Бог не саромеецца іх, каб іхнім Богам называцца, бо Ён падрыхтаваў ім горад.

17 Вераю Абрагам, спакушаны, прынёс [у ахвяру] Ісаака, і прынёс адзінароднага, якога прыняў як абыянне,

- 18 пра якога было сказана: «У Ісааку будзе названае насеньне табе»,
 19 бо ён лічыў, што Бог мае моц і з мёртвых уваскрасіць, дзеля чаго і атрымаў яго як прыклад.
 20 Вераю ў будучае дабраславіў Ісаак Якуба і Эзава.
 21 Вераю Якуб, паміраючы, дабраславіў кожнага з сыноў Язэпа і пакланіўся на верх кія свайго.
 22 Вераю Язэп, канчаючы, пра выхад сыноў Ізраіля нагадаў і загадаў наконт костак сваіх.
 23 Вераю Майсей па нараджэнні тры месяцы быў хаваны бацькамі сваімі, бо яны бачылі, што хлопчык мілы [Богу], і не спалохаліся валадарскага загаду.
 24 Вераю Майсей, стаўшыся дарослым, адмовіўся называцца сынам дачкі фараона
 25 і выбраў лепш пакутаваць з народам Божым, чым мець часовую прыемнасць грэху,
 26 зънявагу Христовую палічыўши большым багацьцем, чым скарбы эгіпецкія; бо ён на нагароду ўглядзеўся.
 27 Вераю пакінуў ён Эгіпет, не спалохаўшыся ярасыці валадарскай, бо непахісны быў, быццам бачачы Нябачнага.
 28 Вераю ўчыніў ён Пасху і праліцьё крыві, каб не крануў іх той, які нішчыў першародных.
 29 Вераю перайшлі яны праз Чырвоне мора, як па сухім; на што спакусіўшыся, Эгіпцяне былі патопленыя.
 30 Вераю ўпалі муры Ерыхону, як абыходзілі [іх] сем дзён.
 31 Вераю Рахаў распусыніца, з супакоем прыняўши выведчыкаў, не загінула з тымі, якія не скарыліся.
 32 І што яшчэ скажу? Бо ня хопіць мне часу, каб распавядцаць пра Гедэона, Барака, пра Самсона і Ефтая, пра Давіда і Самуэля, і пра прарокаў,

33 якія вераю перамагалі валадарсты, чынілі праведнасьць, атрымлівалі абяцаңыні, загароджвалі пашчы ільвоў,

34 тушылі сілу агню, уцякалі ад вострыва мяча, умацоўваліся ад слабасьці, ставаліся дужымі ў бітве, прымушалі ўцякаць табары чужынцаў,

35 жонкі атрымлівалі памёрших сваіх уваскрошанымі; а іншыя былі замучаныя, не дачақаўшыся адкупленъня, каб атрымаць лепшае ўваскращэнъне,

36 іншыя паспытали зъдзекаў і тартураў, а яшчэ путаў і вязыніцы,

37 былі каменаваныя, пілаваныя, спакушаныя, былі забіваныя мячом, бадзяліся ў авечых і казіных скурах, маючи нястачу, прыгнёт, нягоды;

38 тыя, якіх съвет ня быў варты, туляліся па пустынях і горах, па пячорах і шчылінах зямлі.

39 І ўсе яны, што засвідчаныя вераю, не атрымалі абяцаңыня,

40 бо Бог прадугледзеў адносна нас нешта лепшае, каб яны не бяз нас асягнулі дасканаласьць.

Гебр 12

1 Дык і мы, маючи навокал нас гэткае воблака съведкаў, адкінуўши ўсякі цяжар і грэх, які нас блутае, з цярплівасцю будзем бегчы ў змаганыні, што ляжыць перад намі,

2 углядаючыся на Пачынальніка і Завяршальніка веры, Ісуса, Які замест радасьці, што была перад Ім, вытрываў крыж, пагардзіўши сорамам, і сеў праваруч пасаду Божага.

3 Бо паразважайце пра Таго, Які вытрываў гэтакую супраць Сябе варажнечу ад грэшнікаў, каб вы не зьнемагаліся, саслабеўши душамі вашымі.

4 Вы яшчэ не да крыві ваявалі, змагаючыся супраць грэху,

5 і забыліся пра пацяшэнъне, якое зьвяртаецца да вас, як да сыноў: «Сыне мой! Ня грэбуй настаўленънем Госпадавым і не слабей, калі Ён цябе дакарае.

6 Бо каго любіць Госпад, таго карае, і бічуе ўсякага сына, якога прыймае».

7 Калі вы зносіце пакаранъне, Бог ставіцца да вас, як да сыноў. Бо ці ёсьць гэтакі сын, якога не карае бацька?

8 А калі вы без пакаранъня, удзельнікамі якога сталіся ўсе, дык вы — байструкі, а не сыны.

9 Да таго, калі мы мелі бацькоў цела нашага, якія нас каралі, і саромеліся перад імі, ці ня шмат больш маем падпараткоўвацца Айцу духаў і будзем жыць?

10 Бо тыя каралі, як самі думалі, на некалькі дзён; а Ён — на карысцьцю [нашую], каб нам удзельнічаць у съвятасці Яго.

11 Усякае ж пакаранъне ў цяперашні час здаецца ня радасцю, але смуткам; а пасъля дае навучаным праз яго мірны плод праведнасці.

12 Дзеля гэтага выпрастуйце руکі, што апусьціліся, і калені, што самлелі,

13 і съцежкі простирае рабіце нагамі вашымі, каб кульгавае нікуды ня збочыла, а лепш было аздароўленае.

14 Імкніцеся да супакою з усім і да съвятасці, без якое ніхто ня ўбачыць Господа,

15 гледзячы, каб хто ня страціў ласкі Божае; каб які корань горычы, вырасшы ўверх, не зрабіў шкоды, і каб праз яго не занячысьціліся многія;

16 каб не было якога распусыніка ці паганага, як Эзаў, які за адну ежу аддаў першародзтва сваё.

17 Бо ведаеце, што і пасъля ён, хочучы ўспадкаеміць дабраслаўленъне, быў адкінуты, бо не знайшоў месца

навяртаньня, хоць і шукаў яго са съязьмі.

18 Бо не падыйшлі вы да гары, да якой [можна] дакрануцца і якая палае агнём, ані да віхуры, і цемры, і буры,

19 ані да гуку трубы і голасу словаў, пра якія тыя, што чулі, прасілі, каб да іх не было больш слова,

20 бо ня вытрымалі перасьцярогі: «Калі і зъвер кранецца гары, будзе ўкаменаваны ці стралою забіты»,

21 і гэткая жахлівая была тая праява, што Майсей сказаў: «Я напалоханы і трасуся».

22 Але вы падыйшлі да гары Сыён і да гораду Бога Жывога, да нябеснага Ерусаліму і да дзясяткаў тысячаў анёлаў,

23 да вальнага зграмаджэнья і царквы першародных, якія запісаныя ў небе, і да Бога, Судзьдзі ўсіх, і да духаў праведных і дасканалых,

24 і да Пасярэдніка новага запавету, Ісуса, і да крыві пакрапленьня, якая лепш за Абэлеву гаворыць.

25 Глядзіце, не адварніцесь ад Таго, Які гаворыць. Бо калі тыя не ўцяклі, што адварнуліся ад таго, які прамаўляў на зямлі, тым больш мы, калі адкінем Таго, Які з неба,

26 голас Якога тады захістаў зямлю, а цяпер абяцаў, кажучы: “Яшчэ раз страсяну ня толькі зямлю, але і неба”.

27 А [словы] “яшчэ раз” паказваюць на зымену таго, што хістаецца, як створанага, каб засталося тое, што не хістаецца.

28 Дзеля гэтага мы, прыймаючы Валадарства непарушнае, будзем мець ласку, праз якую будзем служыць Богу, падабаючыся [Яму], з сарамлівасцю і багабойнасцю,

29 бо Бог наш — агонь, які паглынае.

Гебр 13

- 1** Любоў братняя няхай застаецца.
- 2** Пра гасьціннасцьць не забывайцеся, бо праз яе некаторыя, ня ведаючы, гасьцявалі анёлаў.
- 3** Памятайце пра вязніцу, нібы ўвязненныя разам [з імі], і пра тых, што ў нягодах, як тыя, якія самі ў целе.
- 4** Сужонства [няхай будзе] шанаванае ў-ва ўсіх і сужыцьцё беззаганнае; а распуснікаў і чужаложнікаў будзе судзіць Бог.
- 5** Ня будзьце срэбралюбныя, задавальняючыся тым, што маеце. Бо Ён сказаў: «Не адпушчу цябе і не пакіну цябе»,
- 6** так што, маючы пэўнасцьць, мы кажам: «Госпад мне ўспамога, і не спалохаюся, што зробіць мне чалавек?».
- 7** Памятайце правадыроў ваших, якія казалі вам слова Божае; і, аглядаючы вынік жыцьця іх, пераймайце веру.
- 8** Ісус Хрыстос учора і сённяня Той Самы, і на вякі.
- 9** Вучэннямі рознымі і чужымі не захапляйцеся; бо добра ласкай мацаваць сэрца, а ня ежай, ад якой ня мелі карысці тыя, што ходзяць [за ёю].
- 10** Мы маем ахвярнік, з якога ня маюць права есьці тыя, якія служаць у намёце.
- 11** Бо як целы тых жывёлаў, кроў якіх за грахі прыносіцца першасвятаром у съвятыню, спальваюцца па-за табарам;
- 12** дзеля гэтага і Ісус, каб асьвяціць праз кроў Сваю народ, пакутаваў за брамамі.
- 13** Дык выйдзем да Яго па-за табар, пераносячы зьнявагі Ягоныя,
- 14** бо мы ня маем тут трывалага гораду, але шукаем будучага.

15 Дык будзем праз Яго прыносіць Богу няспынна ахвяры хвалы, гэта ёсьць плод вуснаў, якія вызнаюць імя Ягонае.

16 Пра дабрадзеянасьць і супольнасьць не забывайцесь, бо гэткія ахвяры падабаюцца Богу.

17 Слухайцесь правадыроў вашых і будзьце пакорнымі, бо яны чуваюць над душамі вашымі, як абязаныя здаць справаздачу [за ix], каб яны рабілі гэта з радасцю, а не ўздыхаючы, бо гэта для вас некарысна.

18 Маліцесь за нас; бо мы перакананыя, што маем добрае сумленье, у-ва ўсім хочучы жыць справядліва.

19 Асабліва ж прашу рабіць гэта, каб я хутчэй быў вам вернуты.

20 А Бог супакою, Які падняў з мёртвых у крыві вечнага запавету вялікага Пастыра авечак, Госпада нашага Ісуса,

21 няхай удасканаліць вас у-ва ўсякай справе добрай, дзеля выкананья волі Ягонай, робячы ў вас тое, што даспадобы Яму, праз Ісуса Хрыста, Якому слава на вякі вякоў. Амэн.

22 Прашу ж вас, браты, прыйміце слова пацяшэння, бо я ж крыху напісаў вам.

23 Ведайце, што брат наш Цімафей вызвалены; з ім разам, калі хутка прыйдзе, угледжу я вас.

24 Прывітайце ўсіх правадыроў вашых і ўсіх съвятых. Вітаюць вас тыя, што з Італіі.

25 Ласка з усімі вамі. Амэн.

**Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету
Belarusian New Testament and Books of Old
Testament**

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: беларуская

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-05-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jun 2025 from source files dated 29 Jan 2022

64be8e54-78c4-5277-8d28-9fc3e21a8e86